

Sygn. akt II AKzW 1121/11

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2011 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kopczyński

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Adama Rocha

po rozpoznaniu w sprawie **K. B.**

skazanej za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 26 lipca 2011 roku, sygn. akt (...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k., art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a.) na mocy art. 155 § 1 k.k.w. i art. 77 § 1 k.k. warunkowo zwolnić K. B.,
c. S.i I., ur. (...)w K., skazaną prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego (...)w K.z dnia 19.05.2011r., sygn. akt (...) za przestępstwa z art. 278 §1kk i inne, z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 20 sierpnia 2012, wyznaczając 3 – letni okres próby, to jest **do dnia 13 września 2014r.**;

b.) na mocy art. 159 k.k.w. i art. 72 § 1 pkt 1, 4 i 8 k.k. oddać warunkowo zwolnioną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązać do:

-.

- informowania kuratora o przebiegu okresu próby,
- podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej,
- przestrzegania zasad współżycia społecznego;

2. wydatkami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2011 roku, Sąd Okręgowy w Katowicach odmówił na podstawie art. 155 § 1 k.k.w. i art. 77 § 1 k.k. udzielenia skazanej K. B. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Powyższe orzeczenie zakwestionował obrońca skazanej, zarzucając błędną ocenę stanu faktycznego sprawy i wadliwe ustalenie, że w przypadku skazanej nie zachodzą przesłanki skorzystania przez nią z dobrodziejstwa warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary, określone w art. 77 § 1 k.k. w zw. z art. 155 § 1 k.k., w szczególności błędną ocenę – wbrew materiałowi dowodowemu sprawy, że „K. B. zasługuje na miano sprawy niepoprawnego”.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie skazanej z odbycia reszty kary na zasadzie art. 155 § 1 k.k.w.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanej jest zasadne i na uwzględnienie zasługuje.

Zgodnie z art. 155 § 1 k.k.w. jeżeli przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności trwała co najmniej jeden rok, a skazany odbył co najmniej 6 miesięcy kary - sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary na zasadach określonych w art. 77 Kodeksu karnego.

W niniejszej sprawie skazana K. B. korzystała z przerwy w wykonaniu kary z uwagi na ciężką sytuację rodzinną – art. 153 § 2 k.k.w. Okres przerwy wyniósł jeden rok. Skazana odbyła też co najmniej 6 miesięcy kary. Orzeczona względem niej wyrokiem łącznym z dnia 19 maja 2011 roku, kara łączna wynosi 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności, a więc nie przekracza 3 lat. Formalne przesłanki warunkowego zwolnienia zostały więc spełnione i nie budziły wątpliwości sądu okręgowego.

Odnosnie przesłanek materialnych należy stwierdzić, iż sąd pierwszej instancji błędnie przyjął istnienie po jej stronie negatywnej opinii kryminologiczno – społecznej. Nie sposób przyjąć, iż o jej istnieniu świadczy tylko i wyłącznie dotychczasowa karalność skazanej. Na jej ocenę składają się bowiem także dotychczasowe efekty resocjalizacyjne, czego zdaje się, sąd pierwszej instancji nie zauważył.

Dokonując więc oceny zachowania skazanej, zarówno podczas pobytu na wolności, kiedy to korzystała z instytucji przerwy, jak i zachowania w jednostce penitencjarnej, dojść należy do przekonania, iż poczyniła ona znaczne i widoczne postępy resocjalizacyjne. Otóż, w okresie rocznej przerwy w karze, skazana ukończyła szkołę średnią, kurs zawodowy, aktywnie pracowała, w celu poprawy trudnej sytuacji finansowej rodziny, a także opiekowała się małoletnim synem. Czas ten, wykorzystwała więc w sposób zgodny z przeznaczeniem, co potwierdzają wywiady środowiskowe kuratora. Również, z opinii administracji jednostki penitencjarnej, w której skazana przebywa wynika, iż jej zachowanie jest pozytywne. K. B. aktywnie uczestniczy w systemie programowanego oddziaływania, w sposób prawidłowy wywiązuje się z obowiązków pracownika w Archidiecezjalnym Domu Hospicyjnym im. (...) w K., jak również bez zastrzeżeń korzysta z systemu przepustowego.

Na uwagę zasługuje także i ta pozytywna okoliczność, iż K. B. ma krytyczny stosunek do popełnionych czynów świadczy, co pozwala przypuszczać, iż wysunęła ona właściwe wnioski ze swojego wcześniejszego postępowania, a jej wniosek poparła administracja Aresztu Śledczego w K..

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach powyższe okoliczności świadczą o tym, że skazana po zwolnieniu będzie przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa

Z uwagi na powyższe, uznając zażalenie obrońcy za zasadne postanowiono jak w sentencji orzeczenia.

Z.

1. wydać nakaz zwolnienia,
2. o treści postanowienia zawiadomić skazaną, jej obrońcę oraz Dyrektora Aresztu Śledczego w K..

Katowice, dnia 13 września 2011 roku